

Cartea lui Daniel - Numărul Optzeci și Șase

Dezvăluirea profetică: Înțelegerea sporirii cunoștinței și a soliei strigătului de la miezul nopții

Jeff Pippenger
2024-02-19

हम पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतका आन्दोलनहरूबीचको समानान्तरतासति सरोकार राखरहेका छौं, ताका अनृत्यको समयमा जब ज्ञानको वृद्धि अनमुद्रति हुन्छ, त्यसले प्रतीकात्मक रूपमा के जनाउँछ भन्ने कुरा अझ राम्रोसँग बुझ्न सकियोस्। हामी यो देखाउन प्रयास गररहेका छौं कथिसले सत्यको यस्तो तीव्र वस्तितारलाई जनाउँछ, जुन अन्ततः पछिल्लो वर्षामा चरमबनिदुमा पुग्छ, र त्यो नै मध्यरातको पुकारको सन्देश हो। “ज्ञानको वृद्धि” भन्ने प्रतीक दानयिलको पुस्तकबाट लडिएको हो, र त्यहीँ यसलाई यस्तो भवषियवाणीसम्बन्धी ज्ञानको रूपमा पहिचान गरिएको छ, जसले उपासकहरूका दुई वर्गहरूको परीक्षा लन्छ र तनीहरूलाई उत्पन्न गर्दछ।

Kandi akamubwira ati: Genda, Daniyeli; kuko ayo magambo afunzwe kandi ashyizweho ikimenyetso kugeza mu gihe cy'imperuka. Benshi bazezwa, bazahanagurwa babe abazungu, kandi bazageragezwa; ariko abanyabyaha bazakomeza gukora ibyaha: kandi nta n'umwe mu banyabyaha uzabisobanukirwa; ariko abanyabwenge bo bazabisobanukirwa. Daniyeli 12:9, 10.

În 1989 a fost desigilată o „creștere a cunoștinței” care va demonstra, în cele din urmă, două clase de închinători. Aceste două clase sunt ilustrate în contextul felului în care se raportează la solia ploii târzii. Cei răi nu recunosc și nu primesc ploaia târzie, iar cei înțelepți o recunosc și o primesc. Prin urmare, cei răi nu văd când începe să cadă ploaia târzie, iar ea a început să cadă atunci când neamurile s-au mâniat, la 11 septembrie 2001. Ne-am adresat conducerii adventismului laodicean, astfel cum este reprezentată în capitolele opt și nouă din Ezechiel, precum și în capitolul douăzeci și opt din Isaia. În Isaia, „batjocoritorii” și-au făcut din „minciună” „adăpostul” și s-au „ascuns” „sub neadevăr”.

De aceea, ascultați cuvântul Domnului, oameni batjocoritori, care cârmuiți acest popor care este în Ierusalim. Pentru că ați zis: „Am încheiat un legământ cu moartea și cu Locuința morților suntem în învoială; când va trece urgia năvalnică, nu va ajunge până la noi; căci am făcut din minciună adăpostul nostru și sub neadevăr ne-am ascuns.” Isaia 28:14, 15.

Anticii bărbați ai Ierusalimului din zilele de pe urmă nu trec proba „odihnei și înviorării”, care este reprezentată prin metodologia „rând peste rând”, ce le îngăduie celor înțelepți să recunoască ploaia târzie a zilelor de pe urmă, prin ilustrarea istorică a ploii târzii din istoria millerită. Caracteristica profetică a „batjocoritorilor”, pe care Isaia o subliniază în pasaj, este minciuna și neadevărul sub care s-au ascuns și pe care și l-au făcut loc de scăpare. Prin urmare, în legătură cu proba soliei ploii târzii („odihna și înviorarea” pe care n-au vrut s-o asculte), vechii bărbați ai Ierusalimului au primit o minciună.

Mesajul ploii târzii sosește odată cu o dezbatere, așa cum este reprezentat în capitolul doi din Habacuc, când străjerul de acolo Îl întreabă pe Dumnezeu ce ar trebui să răspundă în „dezbaterea” istoriei sale, căci cuvântul „muștrat” din versetul unu al capitolului doi înseamnă „s-a certat cu”.

Voi sta la postul meu de strajă, mă voi așeza în turn și voi veghea să văd ce-mi va spune și ce voi răspunde când voi fi muștrat. Habacuc 2:1.

Cei înțelepți, în timpul dezbaterii despre ploaia târzie, prezintă adevărurile reprezentate ca bijuteriile lui Miller, care sunt, de asemenea, adevărurile fundamentale identificate, stabilite și prezentate de milleriți. Aceste adevăruri sunt reprezentate ca Hristos, Stânca Veacurilor.

„Cei care stau ca străjeri ai lui Dumnezeu pe zidurile Sionului să fie oameni care pot vedea primejdiile înaintea poporului, — oameni care pot deosebi între adevăr și rătăcire, între neprihănire și nelegiuire.”

„A venit avertizarea: nu trebuie să se îngăduie să pătrundă nimic care să tulbure temelia credinței pe care clădim încă de când a venit solia din 1842, 1843 și 1844. Eu am fost în această solie și, de atunci, am stat înaintea lumii, credincioasă luminii pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Nu avem de gând să ne luăm picioarele de pe platforma pe care au fost așezate, pe când, zi de zi, Îl căutam pe Domnul cu rugăciune stăruitoare, căutând lumină. Credeți că aș putea renunța la lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu? Ea trebuie să fie ca Stânca Veacurilor. Ea m-a călăuzit din clipa în care mi-a fost dată și până acum.” Review and Herald, 14 aprilie 1903.

Bărbații din vechime prezintă o solie falsă a ploii târzii, care este reprezentată de Isaia ca o „minciună” și o neadevăr. În Ezechiel capitolul opt se află istoria care identifică momentul în care bătrânii Ierusalimului se închină soarelui și sunt puși în contrast cu aceia care primesc sigiliul lui Dumnezeu în capitolul următor. A treia urâciune (generație) reprezintă o solie falsă a ploii târzii, așa cum este reprezentată prin „plânsul pentru Tamuz”. În a treia generație a adventismului, care a început în 1919, a fost introdusă o „minciună” în legătură cu falsa evanghelie prezentată public de W. W. Prescott la Conferința Biblică din 1919. Acea „minciună” este un subiect specific al celei de-a treia generații, iar „minciuna” este temelia falsă a falsei solii a ploii târzii, reprezentată prin „plânsul pentru Tamuz”.

Ni ngombwa gufata igihe cyo gutahura neza “ikinyoma” kiri mu buhanuzi, kuko “ikinyoma” ari yo mpamvu nyamukuru ituma U-Adventisime bw’i Lawodikiya budashobora kubona ukwiyongera kw’ubumenyi mu 1989. “Ikinyoma” ni uko “ibya buri gihe” mu gitabo cya Daniyeli bihagarariye umurimo wa Kristo wo mu buturo bwera. Gushyira mu buhanuzi “ibya buri gihe” nk’aho ari umurimo wa Kristo wo mu buturo bwera ni ugukoresha ibimenyetso by’ubuhanuzi mu buryo bw’ibinyoma kandi butari bwo; ariko “ikinyoma” si ukumara gusa kugaragaza uko “ibya buri gihe” byamenyekanishijwe nabi nk’ikimenyetso cy’ubuhanuzi, ahubwo nanone gihagarariye “ikinyoma” kivuga ko Mushiki wa Mwene Data White yemeye iyo mikoreshereze itari yo, hanyuma bagakoresha icyo kinyoma kugira ngo bashinge iyo mikoreshereze itari yo nk’ukuri gushyizweho.

Înțelegerea corectă a ultimelor șase versete din Daniel unsprezece a fost prefigurată de versetele treizeci până la treizeci și șase, iar când sora White identifică împlinirea deplină a capitolului unsprezece din Daniel, ea afirmă că „scene asemănătoare cu cele descrise” în versetele treizeci până la treizeci și șase „se vor repeta.”

Utilizarea definiției false a „zilnicului” produce o structură istorică falsă. Istoria prezentată în Daniel, capitolul unsprezece, versetele treizeci până la treizeci și șase, include înlăturarea „zilnicului”. „Zilnicul” este fie aplicarea millerită, fie aplicarea lui Prescott și Daniells. În funcție de aplicarea aleasă, vor fi produse două structuri istorice diferite.

Și niște oști se vor ridica din partea lui, vor pângări Sfântul Locaș al puterii, vor îndepărta jertfa necurmată și vor așeza urâciunea care pustiește. Daniel 11:31.

În conformitate cu inspirația, istoria profetică reprezentată în acest verset, și incluzând versetul treizeci, precum și versetele treizeci și doi până la treizeci și șase, urmează să fie repetată în versetele patruzeci până la patruzeci și cinci din Daniel unsprezece.

„Profeția din capitolul al unsprezecelea al cărții lui Daniel a ajuns aproape de împlinirea ei deplină. O mare parte din istoria care s-a desfășurat în împlinirea acestei profeții se va repeta. În versetul al treizecilea este pomenită o putere care „se va mâhni, [Daniel 11:30–36 quoted.]”

„Vor avea loc scene asemănătoare celor descrise în aceste cuvinte.” Manuscript Releases, nr. 13, 394.

Stihul în care găsim „jertfa necurmată” este versetul treizeci și unu.

Și niște oști se vor ridica de partea lui; ele vor pângări sanctuarul cetății, vor desființa jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiirii. Daniel 11:31.

„Brațele” din verset se ridică „de partea lui”. „Brațele” sunt o putere, după cum și acela pentru care ele „se ridică” este o putere. „Brațele” din verset sunt cele care „stau de partea lui”, iar „brațele” sunt cele care „pângăresc sanctuarul tăriei”, iar „brațele” „înlătură jertfa necurmată” și tot „brațele” sunt cele care „așază urâciunea care pustiește”. În capitolul treisprezece din Apocalipsa, balaurul, care este Roma păgână, oferă papalității trei lucruri.

Iar fiara pe care am văzut-o era asemenea unui leopard; picioarele ei erau ca picioarele unui urs, iar gura ei ca gura unui leu; și balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o mare stăpânire. Apocalipsa 13:2.

Fiara asemenea leopardului este identificată de sora White ca fiind papalitatea, iar în capitolul doisprezece sora White arată că balaurul este atât Satana, cât și Roma păgână.

„Astfel, în timp ce balaurul îl reprezintă, în primul rând, pe Satana, el este, într-un sens secundar, un simbol al Romei păgâne.” Tragedia veacurilor, 439.

În versetul al doilea din capitolul treisprezece al Apocalipsei, Roma păgână i-a dat papalității puterea sa militară, „brațele” sale, începând cu Clovis, regele francilor (Franța), în anul 496. Roma păgână i-a dat Romei papale scaunul autorității sale în anul 330, când împăratul Constantin a părăsit cetatea Romei și a mutat capitala Romei imperiale în cetatea Constantinopolului. Roma păgână i-a dat papalității autoritatea civilă în anul 533, când Iustinian a emis un decret prin care identifica papalitatea drept capul tuturor bisericilor și îndreptătorul ereticilor.

În versetul treizeci și unu, „brațele” care se ridică sunt forțele militare ale Romei păgâne, care s-au ridicat în sprijinul papalității începând cu Clovis, în anul 496. Pentru acest act, papalitatea identifică Franța drept „întâiul născut al Bisericii Catolice” și, uneori, drept „fiica cea mai vârstnică a Bisericii Catolice”. În versetul treizeci și unu, după ce Constantin a promulgat o lege duminicală în anul 321 și apoi a mutat capitala din cetatea Romei în cetatea Constantinopolului în anul 330, imperiul, mai înainte invincibil, a început să se destrame, pe măsură ce primele patru puteri ale Trâmbițelor din Apocalipsa, capitolul opt, au început un război continuu împotriva imperiului roman. Centrul atacurilor desfășurate de barbari și de Genseric a fost îndreptat împotriva cetății Romei, care, înainte de anul 330, fusese „sanctuarul puterii” pentru imperiul roman. Din anul 330 înainte, războiul barbar al invadatorilor avea să „pângărească sanctuarul puterii”, până când „brațele” Romei păgâne aveau să se ridice în sprijinul papalității, începând cu anul 496.

Roma păgână nu numai că a oferit trei lucruri puterii papale, dându-i puterea militară, autoritatea civilă și sediul cetății Romei, ci a și înlăturat trei coarne pentru Roma papală.

Am privit coarnele și, iată că dintre ele s-a ridicat un alt corn mic, înaintea căruia trei dintre cele dintâi coarne au fost smulse din rădăcini; și, iată, în cornul acesta erau ochi ca ochii de om și o gură care rostea lucruri mari. Daniel 7:8.

Cele trei coarne care urmau să fie „smulse” în capitolul șapte din Daniel reprezentau trei puteri principale care se împotriveau ridicării papalității la putere. Ultimul dintre aceste trei coarne a fost înlăturat atunci când goții au fost alungați din cetatea Romei în anul 538. Ei au fost izgoniți din cetate de „brațele” Romei păgâne, căci acele „brațe” urmau să așeze papalitatea (urâciunea pustiirii) pe tronul lumii cunoscute de atunci, în anul 538.

În versetul treizeci și unu din Daniel unsprezece sunt identificate patru lucruri pe care „brațele” (Roma păgână) urmau să le facă. Ele trebuiau să „se ridice” în favoarea papalității, așa cum au făcut în anul 496. Ele trebuiau să pângărească „sanctuarul tăriei”, așa cum este reprezentat prin luptele militare purtate asupra cetății Romei timp de aproximativ două secole. Ele trebuiau să „așeze” papalitatea pe tronul pământului în anul 538 și, de asemenea, trebuiau să „înlătore necurmata”.

Cuvântul ebraic tradus prin „a îndepărta” în verset (sur) înseamnă „a înlătura”. Până în anul 508, rezistența păgânismului care exista în Imperiul Roman, care lucrase pentru a împiedica ridicarea papalității la putere, fusese pe deplin supusă sau eliminată.

Pentru a identifica „zilnicul” ca fiind lucrarea lui Hristos în sanctuar este o aplicare falsă, însă lucrarea reală care s-a împlinit în istoria adventistă laodiceană și care a identificat aplicarea falsă drept adevăr s-a întemeiat pe o anumită „minciună” care s-a înfăptuit în a treia generație a adventismului. Îndrumarea dată de Sora White, potrivit căreia istoria versetelor treizeci până la treizeci și șase se va repeta în împlinirea finală a capitolului unsprezece din Daniel, a făcut imposibil ca „batjocoritorii” care stăpânesc Ierusalimul să așeze o interpretare asupra versetului treizeci și unu fără a respinge în același timp Spiritul Profeției.

„Bărbații batjocoritori” învață că papalitatea a înlăturat adevărata înțelegere a lucrării lui Hristos în sanctuar, prin introducerea liturghiei papale, care este o contrafacere a lucrării lui Hristos în sanctuarul ceresc. Dacă acesta ar fi înțelesul real al expresiei „jertfa necurmată”, atunci „oștirile” care s-au ridicat în versetul treizeci și unu ar fi papalitatea, căci structura gramaticală a versetului cere ca „oștirile” să fie puterea care înlătură „jertfa necurmată”.

Pentru a-și susține ploconul de fabule, ei susțin că papalitatea („brațele”) a întinat sanctuarul ceresc al lui Hristos. Cuvântul ebraic tradus prin „sanctuar (miqdash) al tăriei” desemnează fie un sanctuar păgân, fie sanctuarul lui Dumnezeu. Dacă Daniel ar fi dorit să transmită că sanctuarul lui Dumnezeu urma să fie întinat de papalitate, ar fi folosit cuvântul ebraic „qodesh”, care poate reprezenta numai sanctuarul lui Dumnezeu. Așadar, unde este consemnat în Biblie sau în Spiritul Profetic că sanctuarul ceresc a fost vreodată sau va fi vreodată întinat de papalitate?

ينعني ال ريوصتلا كلذ نأ ريغ، يوامسلا سدقملا رافسأ يف ةلجسُم ني يحيي سمل اي اطن ن، نيقي يف سدقملا يف ةدوجوملا لاجسلا رافسأ ري هطت لى زمري ناك سدقملا ري هطت ن. سجنت دق لى سدقم نأ نونوي دل رافسأ يف طق جردت مل كلذلو، ةيحيي سم طق نكت مل ةيوابل اطلسل ن اف، كلذ نع ا لصفو لى طخسل ةيذيفنتلا نونوي دل ا يف ةيوابل ل ةني عملا ةديحول نونوي دل أم. ةيقي قحتلا

„Brațele” trebuiau, de asemenea, să „așeze urâciunea pustiirii”; care avea să fie acea putere? Ce putere a așezat papalitatea? Și care este puterea pentru care, chiar la începutul versetului treizeci și unu, papalitatea s-a ridicat?

Cei neînvățați din adventismul laodicean, care și-au pus viața veșnică în mâinile unor oameni despre care s-a arătat că nu pot citi cartea care este pecetluită, pot fi mulțumiți să li se aline urechile gădilite cu acel tip de aplicare coruptă a Bibliei, însă este și mai absurd să se încerce preluarea istoriei pe care trebuie să o identifice pentru a-și susține rătăcirea și alinierea ei cu ultimele șase versete din Daniel unsprezece.

În istoria care a precedat prăbușirea Uniunii Sovietice, despre care se poate arăta că este reprezentată ca Împăratul de la miazăzi în versetul patruzeci din Daniel unsprezece, puterea militară a Statelor Unite s-a ridicat în sprijinul papalității, întrucât Ronald Reagan a format o alianță secretă cu antihristul profeției biblice. Prin aceasta, s-a semnalat că orice rezistență protestantă față de ascensiunea papalității fusese supusă în Statele Unite, așa cum este prefigurată prin înlăturarea rezistenței păgânismului în anul 508. Împăratul de la miazănoapte (papalitatea), în acest pasaj, a măturat mai întâi Uniunea Sovietică în 1989 și a făcut aceasta în parteneriat cu „care” și „călăreți”, reprezentând puterea militară a Statelor Unite, precum și cu puterea economică a Statelor Unite, așa cum este reprezentată de „corăbii”.

ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸಧಾನವು ಪಾಪಾಸಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನೆಂತ “ಭುಜಗಳಾ” ಆಗಿತತು. 508ನೇ ವರಷದೊಳಗೆ ಪೌರಾಣಿಕತೆಯ ಪರತೆರೋಧವು ದಮನಗೊಂಡಂತೆ, ಪರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟಿಸಂ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಪಟ್ಟಿತು. ನಲವತತೊಂದುನೆಯ ವಚನದಲಲಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸಧಾನವು ಪಾಪಾಸಿಯ ಅಧೀನಕೆ ಬರುತತದೆ; ಮತತು ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸಧಾನದ “ಬಲದ ಪರಿಶುದ್ಧಾಲಯ”ವಾದ ಅದರ ಸಂವೆಧಾನವು ಉರುಳಿಸಲಪಡುತತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸಧಾನವು ಉತತರದ ರಾಜನಾದ (ಪಾಪಾಸಿ) ಭೂಮಿಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಏರಿಸುವುದು, 538ರಲಲಿ ಪೌರಾಣಿಕ ರೋಮನು ಮೂಡೆದಂತೆಯೇ.

ನೀವು ಈ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೀದರೆ, The Time of the End ಪತನಕಾಲವನ್ನು ಡೌನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದಾನಿಯೇಲ ಅಧ್ಯಯನ ಹನ್ನೊಂದರ ಕೊನೆಯ ಆರು ವಚನಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಗ್ರವಾದ ವೆವರಣೆಯನ್ನು ಓದಬಹುದು; ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಕೇವಲ “the daily” ಎಂಬುದನ್ನು ಕರೆತನ ಪರಿಶುದ್ಧಾಲಯ ಸೇವೆಯೆಂದು ಗುರುತಿಸುವುದು ಆ ಸಂಕೀರ್ತದ ತಪ್ಪು ಅನವಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಲವೋಡಿಕೆಯ ಅಡವೆಂಟಿಸಂ ಮೇಲೆ ಈ ತಪ್ಪು ಅನವಯವ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ಸುಳ್ಳಿನ ಮೂಲಕ ತರಲಪಟಟಿತೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Vom continua să examinăm minciuna profetică în articolul următor.

„Nu mai avem timp de pierdut. Vremuri tulburi ne stau înaintea. Lumea este răscolită de spiritul războiului. Curând vor avea loc scenele de tulburare despre care s-a vorbit în profeții. Profeția din capitolul al unsprezecelea din Daniel a ajuns aproape de împlinirea ei deplină. O mare parte din istoria care a avut loc în împlinirea acestei profeții se va repeta.”

„В тридесетом стиху говори се о једној сили која ће се ‘ожалостити, и вратити, и гневити се на свети завет; тако ће чинити; чак ће се вратити и споразумети се с онима који остављају свети завет. И мишице ће стати на његову страну, и оне ће оскврнити светињу тврђаве, и укинуће свагдашњу жртву, и поставиће гадост опустошења. А оне који безбожно поступају против завета поквариће ласкањима; али народ који познаје Бога својега биће јак и чиниће велика дела. И разумни међу народом поучиће многе; ипак ће падати од мача, и од огња, и у ропству, и под пленом, много дана. А кад буду падали, биће им пружена мала помоћ; али многи ће им приступати с лицемерјем. И неки од разумних пашће, да би били окушани, и очишћени, и убелјени, све до времена краја; јер је то још за време одређено. И цар ће чинити по својој вољи; и узвисиће себе, и величаће себе изнад свакога бога, и говориће чудесне ствари против Бога над боговима, и напредоваће док се не наврши гнев; јер ће се извршити оно што је одређено.’ Данило 11:30–36.“

„Scene asemănătoare celor descrise în aceste cuvinte vor avea loc. Vedem dovezi că Satana dobândește cu repeziciune controlul asupra minților omenești care nu au înaintea lor frica de Dumnezeu. Toți să citească și să înțeleagă profețiile acestei cărți, căci acum intrăm în timpul de strâmtorare despre care s-a vorbit:

„Și în vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod care stă pentru fiii poporului tău; și va fi un timp de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceea; dar în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți dintre cei ce dorm în țărâna pământului se vor trezi: unii pentru viața veșnică, iar alții pentru ocară și rușine veșnică. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului; și cei ce vor aduce pe mulți la neprihănire vor fi ca stelele în vecii vecilor. Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința va crește.” Daniel 12:1–4. Manuscript Releases, numărul 13, 394.